

190. Møde.

Onsdag den 20. September Kl. 1.

Formanden: Fra Udenrigsministeriet er modtaget Eksemplarer af en af Udenrigsministeriet udarbejdet Beretning om den monetære og økonomiske Verdenskonference, Samlingen i London, 12. Juni—27. Juni 1933.

Eksemplarer af Beretningen er omdelt.

Jeg har modtaget en paa Kolonihave-Forbundets Kongres den 12. Maj d. A. vedtagne Resolution indeholdende en Beklæggelse af Bestemmelsen i Lukkeloven om Forbud mod Salg af Varer i Kolonihaverne.

Resolutionen vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

De paa Dagsordenen opførte Sager kan kun med Tingets Samtykke komme til Behandling i dette Møde, men hvis ikke Protest imod Behandlingen fremkommer, gaar jeg ud fra, at Behandlingen billiges. (Op- hold). Behandlingen vil være at foretage.

Jeg har tænkt mig at inddele Behandlingen af de paa Dagsordenen opførte Sager i 3 Grupper, saaledes at de tre første behandles under eet, derefter de af Socialministeren fremsatte Forslag og sluttelig de Forslag, der vedrører Landbruget.

Til Forhandling sattes først:

Første Behandling af:

a. Forslag til Lov om Skat af Renteindtægt m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5305; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 6525).

b. Forslag til Lov om Rentelettelse for Laan i fast Ejendom ved Tilskud eller Konvertering.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5315; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 6529).

c. Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 52 af 27. Marts 1912 om Rentebevil-linger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5325; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 6533).

Fisker: Det nye Kompleks af Krise- love, som Rigsdagen nu paabegynder Behandlingen af, samler sig, som det ogsaa maatte ventes, om de Befolkningsgrupper, der først og stærkest har maattet føle Krisens Virkninger: de arbejdsløse, de smaa næringsdrivende og Landbruget. Under den tidligere Kriselovgivning har man i Rigsdagen erkendt Nødvendigheden af, at Samfundet med de Midler, der staaar til Raadighed, søger at afbøde de værste Følger af de Ulykker, der udefra har ramt os, og der er for mig ingen Tvivl om, at man i vide Kredse af Befolkningen venter, at den Linie, der blev fastlagt i de første Krise- love, og som er fulgt, ogsaa fastholdes under de Overvejelser og Forhandlinger om en Udbygning af Kriselovgivningen, der nu skal finde Sted. Jeg har den Tro, at det, som hidtil, under Krisen vil være muligt i dette høje Ting at finde Øren- lyd for Krav gaaende ud paa at sikre de vanskeligst stillede, dem, der uden egen Skyld er berøvet Arbejde og Erhverv, Mulighed for, at Hjemmene kan beskyttes imod Forfald, og ligeledes, at Rigsdagens Partier vil kunne enes om en Lovgivning, der for Landbrugets Vedkommende vil blive et betydningsfuldt Fremstød mod den Rentabilitet, der maa tilstræbes, ikke alene af Hensyn til selve Erhvervet og dets Udøvere, men ogsaa ud fra den Betragtning, at alle her i Landet uden Undtagelse direkte er interesserede deri. Selv om de Vilkaar, hvorunder Erhvervet arbejder, i den seneste Tid er undergaaet en Forbedring, maa yderligere Foranstaltninger anses for paakrævede. De forhaandenværende Produktionsmuligheder maa fordeles paa de forskellige Størrelsesgrupper, og Rentebyrden maa lettes. Landbrugets Pantegæld udgør i Dag ca. 4 Milliarder Kroner, hvortil kommer en betydelig løs Gæld, og en meget stor Del af denne Belastning er stiftet under helt andre Forudsætninger, end der er til Stede i Øjeblikket. Landbrugserhvervet magter ikke med de nuværende Produktions- og